

İnhitat

– AYDIN UZKAN · 02 Ağustos 2017

Başlar terennüm

Kekremsi kelimeler acıyla koparılır i ç t e n

Suyu dalgalandıramayınca niyetsiz taşlar

Kof akıllar devşirilir h i ç t e n

Şah damarı kopar gölgesizliğin

Kaybolmaz sırta saplanan okların i z i

Mühleti dolar kahve telvesindeki umudun

Ve zihni kemirir öznesiz şiirlerin g i z i

K'an kokusu siner zam'an'a

Dipsiz kuyulara akar alnımızın görünmez karası

Vedalar bir bir gömülür göz bebeklerine

Geceyle f e c r arası

Meali meçhuldür yarının

Gün'ah'la yamanır oluşlar

Gri hüznleri perdeler izsiz aldanış

Ve ayan olur dünün çehresindeki soluşlar

Güneş haczeder ezik gölgeleri

K i r a z ağacının gövdesine aşılır sessizlik

Çıgılları çalınır naz ile uçan kuşların

Ve a ğ l a yışlarda konaklar hissizlik

Gök alışır gözün ıslaklığına

Hırpalanır delik deşik gecelerin ay'ı

Ç ö l ü n e diş biler kızgın kum

Ve boynuzlu boynuzsuzdan alır payı

Her alınan nefese çivilenir f a n i l i k

Kefensiz güneşler batar her tarafta

Kuytuda asaletini yitirir m a v i l i k

Ve yıllanmış düğümler bekler Araf'ta

...

..... S e l a m e t l e